

Εἰπέ τὸ χῶμα τὰ μὴ βρέμῃ,
 Ὅταν θυσσᾷ σφοδρὸς ἀήρ.
 Εἰπέ τὸ χῶμα τὰ μὴ τρέμῃ,
 Ὅ σείει κάτωθεν κρατὴρ.

Εἰπέ τὰ γαῖν' ἢ γῆξ' ἡμέρα,
 Καὶ τ' ἄστρα πάντα σκοτεινά,
 Καὶ τὰ σταθῇ τῆς Γῆς ἡ σφαῖρα,
 Νὰ κινηθῶσι τὰ βουρά!

Εἰπέ ν' ἀλλάξωσι τὸν δρόμον
 Οἱ Κόσμοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 Νὰ τρέψῃ ὁ Θεὸς τὸν νόμον
 Τῆς παγκοσμίου μηχανῆς!

Πρόσταξον πᾶν, πᾶν ὅ,τι θέλῃς;
 Τὰ πάντα ἰσως δυνατόν!
 Ἀλλὰ ποτὲ μὴ παραγγέλλῃς;
 Νὰ μὴ ποιήσῃς, ποιητὰ!

Ἐνόσφ' ἡ καρδία πάλῃ
 Καὶ σκέπτεται ὁ νοῦς αὐτοῦ,
 Προδήλως ἢ κρυφίως ψάλλει
 Ψυχὴ γνησία ποιητοῦ.

Καὶ τί γελοῖον εἶναι μᾶλλον,
 Μᾶλλον οἰκτρὸν κ' ἐλαινὸν,
 Ἦ πρὸς πτηνὸν τὰ λέγῃς ψάλλον;
 Μὴ ψάλλῃς, ὦδικὸν πτηνόν!

ΣΥΣΤΡΟΦΕ.

Ἐμπρός! ἐπάνω! βράχε! . . . πάλιν πίπτεις;
 Ἐμπρός! ἐπάνω πάλιν! . . . δυστυχής!
 ὦ! πῶς μ' ἐπιβαρύνων κατατύπτεις!
 Σκληρὸς ὅπως εἶσαι καὶ τραχὺς!
 Ἐστίνων τὰς δυνάμεις μου εἰς μάτην
 Ἡρωϊκῶς σὲ ἀνακυλινθῶ!
 Ἐνέργειαν ἀπελπιστικωτάτην
 Τελῶν ἀκαταπαύστως ἀπαυδῶ!
 Ἐμπρός! ἐπάνω! ὄρος! ἀχθος! τέρας!
 Ποτὲ ἐκ σοῦ δὲν θὰ ἀπαλλάγῃ;
 Φεῦ! πῶς ὑπὲρ αἰῶνας τὰς ἡμέρας
 Μηκύνεις, ὅσας οὕτω ζῶ ἐγώ!
 ὦ ὄγκων ὄγκε, σὺ! . . . ἔμπρός! ἐπάνω!
 Στηρίχθητί μου! στηθὶ κᾶν στιγμὴν!
 Ἀπέκχημον! . . . ἐκπρέω! . . . ὦ ἀποθάνω
 Ὑπὸ τοσαύτην βίαν καὶ ὀρμὴν!
 Ἀλλ' οἶμοι! οἶμοι! ἀπατῶμαι μόνον!
 ὦ ἄσθμα! . . . ἀγωνία! τῆς ψυχῆς!
 Δὲν τελειῶ! . . . φρικτὸν ἡ Μοῖρα πόρον
 Μοὶ ὥρισε! βασάνους συνεχεῖς!

Φ. Α. Ο.

Ο ΛΕΩΝ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ. Μετὰ μεσημβρίαν ὑπήγαμεν εἰς τὸν πύργον ἵνα ἴδωμεν τὸν μέγαν λέοντα καὶ νὰ ἀκούσωμεν τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ μικροῦ κυνός. Ἡ συβρῶν ἦτο τοιαύτη εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὥστε ἠναγκάσθημεν νὰ πληρώσωμεν τριπλοῦν δικαίωμα εἰσόδου ἵνα ἐπιτρέψῃ εἰς ἡμᾶς ὁ φύλαξ νὰ εἰσέλθωμεν. Τὸ μέγα κλωβίον τὸ ὅποιον εὗρίσκετο ἐμπροσθεν ἐκατοικεῖτο ὑπὸ ζώου ὀνομασθέντος ὁ Λέων τοῦ βασιλέως, ὅστις ἐνῶ περιέτρεχε τὰ συνεσταλμένα ὄρια τοῦ βασιλείου τοῦ παρηκολουθεῖτο ὑπὸ μικροῦ καὶ ὠραίου μέλανος κυναρίου σκιρτῶντος καὶ πηδῶντος πέριξ αὐτοῦ καὶ ἐνίοτε ὕλακτοῦντος καὶ δάκνοντος αὐτόν· καὶ ὁμοῦς τὸ εὐγενὲς ζῶον ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν μὲ ἥθος ἀγάπης καὶ εὐαρεσκείας καὶ τὸ μικρὸν πλάσμα ἔλειχε τότε τὰς φοβερὰς γνάθους του.

Τὴν ἱστορίαν τῶν δύο τούτων ζώων διηγῆθη ὁ φύλαξ ὡς ἐξῆς·

Ἦτο σύνθετος ὅτε δὲν ἠδύνατό τις ἢ δὲν ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὸ δικαίωμα τῆς εἰσόδου του, νὰ φέρῃ κύνα ἢ γαλῆν ὡς προσφορὰν εἰς τὸ ζῶον ἀντὶ χρημάτων. Ἡμέραν τινὰ εὐρών τις τὸ ὠραῖον αὐτὸ κυνάριον εἰς τὸν δρόμον τὸ ἔφερε καὶ τὸ ἔρριψεν εἰς τὸ κλωβίον τοῦ λέοντος. Ἀμέσως τὸ μικρὸν ζῶον ἤρχισε νὰ τρέμῃ, νὰ ἀνατριχιάζῃ, νὰ ἔρπῃ, νὰ ἴσται, νὰ σηκόνῃ τοὺς ἐμπροσθινοὺς πόδας, νὰ κρεμᾷ τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἱκετευτικὸν ὕφος ὡς ἀναγνωρίζον τὴν ἀνωτέραν δύναμιν καὶ ἐξαιτούμενον βοήθειαν. Ἐν ταυτῷ τὸ μεγαλοπρεπὲς θηρίον, ἀντὶ νὰ τὸ καταβροχθίσῃ τὸ παρετῆραι ἐξετάζον αὐτὸ μὲ βλέμμα φιλοσοφικόν. Τὸ ἐγύρισε μὲ τὸν ἕνα τοῦ πόδα καὶ ὕστερον μὲ τὸν ἄλλον, τὸ ὠσφράνθη καὶ ἐφάνη ἐπιθυμοῦν μακροτέραν γνωριμίαν.

Ἰδὼν αὐτὸ ὁ φύλαξ ἔφερε μέγα μέρος τοῦ ἰδίου αὐτοῦ γεύματος, ἀλλ' ὁ λέων ἐστάθη μακρὰν καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ φάγῃ, κρατῶν τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἐστηριγμένον ἐπὶ τοῦ κυνός, ὡς ἂν ἤθελε νὰ τὸν προσκαλέσῃ νὰ δοκιμάσῃ αὐτὸς πρῶτος. Τέλος οἱ φόβοι τοῦ κυναρίου ἤρχισαν νὰ καταπραύνωνται καὶ ἡ ὀριξίς του ἐσκανδαλίσθη ἀπὸ τῆς δαμῆς τῶν φαγητῶν, ὥστε σιγαλὰ καὶ τρέμον ἐτόλμησε νὰ φάγῃ. Τότε ἐπλησίασε καὶ ὁ λέων ἡσύχως διὰ νὰ συμμερισθῇ τοῦ γεύματος τὸ ὅποιον ἔφαγον καὶ οἱ δύο πολὺ φιλικῶς.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μεγίστη φιλία συνέστη μετὰ τῶν, φιλία συγκειμένη ἐκ σπανίας ἀγάπης καὶ τρυφερότητος ἐκ μέρους τοῦ λέοντος, ἐμπιστοσύνης δὲ καὶ θάρρους ἐκ μέρους τοῦ κυνός, εἰς τοιαύτον βαθμὸν μάλιστα, ὥστε κατεκλίνετο ὅπως

κοιμηθῇ ὑπὸ τὰς σιαγόνας καὶ τοὺς ὄνυχας τοῦ τρομεροῦ αὐτοῦ προστάτου. Ὁ κύριος, ὅστις εἶχεν ἀπολέσει τὸν κύνα του, καὶ εἶχεν ὑποσχεθῇ καὶ ἀνταμοιβῇν εἰς ὃν τινὰ ἤθελε τὸν φέρεи, ἔμαθε τέλος τὸ συμβεβηκὸς καὶ ὑπῆγε νὰ τὸν ζητήσῃ. «Νομίζω, κύριε, τῷ εἶπεν ὁ φύλαξ, ὅτι θὰ εἶναι λυπηρὸν νὰ χωρίσετε τόσον ἡγαπημένους φίλους, ἂν ὅμως ἐπιμένετε δύνασθε νὰ εἰσέλθετε καὶ νὰ τὸν λάβετε ὑμεῖς, διότι ἐγὼ καὶ πεντακοσίαις λίρας ἂν μὲ δώσετε δὲν τολμῶ νὰ τὸν λάβω.» Ὁ κύριος ἐθύμωσεν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε νὰ συγκατατεθῇ μᾶλλον ἢ νὰ ἔλθῃ εἰς ἔριδα μετὰ τοῦ λέοντος.

Ἐπειδὴ τις ἐξ ἡμῶν εἶχε περιέργειαν νὰ ἴδῃ τρώγοντας ὁμοῦ τοὺς δύο φίλους, ἔστειλε καὶ ἠγόρασε κρέας τὸ ὅποιον διαμελισθὲν ἐβρίφθη εἰς τὸν κλωβόν· τὸ δὲ μικρὸν ζῶον τοῦ ὁποίου ἡ ὄρεξις ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη τὴν ὥραν ἐκείνην, ἐπιθυμοῦν νὰ κρατήσῃ δι' ἑαυτὸ ὅλον τὸ κρέας ἐβρίφεν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς δύο του πόδας καὶ γρυλλίζον, καὶ ὑλακτοῦν ὥρμησε μετὰ τόλμης εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ λέοντος. Οὗτος ὅμως, ἀντὶ νὰ προσβληθῇ ἀπὸ τὴν τοιαύτην διαγωγὴν τοῦ εὐτελοῦς συντρόφου του ὠπισθοδρόμησε, καὶ ὡς ἂν ἐφοβήθη τὴν μανιώδη ἐφοδὸν τοῦ κυναρίου, οὐδὲ μικρὸν τεμάχιον ἐτόλμησε νὰ φάγῃ πρὶν ἢ ὁ ἀγαπητὸς φίλος του δώσῃ σιωπηλῶς τὴν ἄδειαν.

Ἀφοῦ δὲ ἐχόρτασαν καὶ οἱ δύο ὁ λέων ἐξηπλώθη καὶ ἔπεσεν ὡς ἵνα κοιμηθῇ· ὁ ζωηρὸς του ὅμως σύντροφος δὲν ἤθελεν, ἀλλὰ πηδῆσας ἐπ' αὐτοῦ ἐσκίρτα καὶ ἀνεπήδα, καὶ μὲ τοὺς ὄνυχάς του ἔβρε τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἔδακνε καὶ ἔσυρε τὰ ὠτά του. Ὁ δὲ εὐγενὴς λέων ἐφάνετο ὅτι ἄλλο αἶσθημα δὲν εἶχε παρὰ τὸ τῆς εὐχαριστήσεως καὶ φιλοφροσύνης.

Ἰδοὺ δὲ ὅποιον ὑπῆρξε καὶ τὸ τέλος τῆς πρᾶξις ταύτης φιλίας. Μετὰ δώδεκα ὡς ἐγγιστα μῆνας τὸ κυνᾶριον ἀσθενήσαν ἀπέθανε καὶ ἀφῆκε τὸν ἀγαπητὸν προστάτην του εἰς ἀληθινὴ ἀπαλπισίαν. Καὶ ἐπὶ τινὰ μὲν καιρὸν ὁ λέων ἐφάνετο νομίζων ὅτι ὁ μικρὸς αὐτοῦ φίλος ἐκοιμᾶτο· διὸ ἐξηκολούθει λείχων καὶ ὀσφρυνόμενος αὐτόν. Ἀλλ' ἰδὼν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξυπνήσῃ διεσκέλισε πολλάκις τὸν κλωβὸν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην, ὅλος ἀνήσυχος καὶ πάλιν ἐστέκετο καὶ προσήλωνε τὸ βλέμμα εἰς τὸν νεκρὸν καὶ ἀνεσθῆκονεν ἐκ νέου τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐβρυχᾶτο τρομερῶς ὡς κεραυνός. Ὁ φύλαξ ἠθέλησε γὰρ σύρῃ ἐκτὸς τοῦ κλωβοῦ τὸ πτώμα, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ὁ λέων ἐφύλαττεν αὐτὸ καὶ δὲν ἐπέτρεπεν εἰς κανένα νὰ τὸ ἐγγίσῃ· τότε ἐδοκίμασε νὰ δελεάσῃ αὐτὸν προσφέρων διάφορα φαγητά, ἐκεῖνος ὅμως ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν μὲ ἀηδίαν. Μετὰ ταῦτα εἰσῆγαγεν εἰς τὸν κλωβὸν ζωντανούς κύνες, ἀλλὰ καὶ τούτους κατεσπάραξεν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. Ἐξ-

αφθείσης οὕτω εἰς ἄκρον τῆς ὀργῆς αὐτοῦ ἤρπαξε μεθ' ὀρμῆς τὰς σκνίδας, ἀπέσπα μεγάλα τεμάχια, ἔσσειε τὰς κιγκλίδας τοῦ κλωβοῦ καὶ ἐφάνετο λυσσῶν ὅτι δὲν ἐδύνατο νὰ κατασπαράξῃ τοὺς ἀνθρώπους. Μετ' ὀλίγον ὡς σχεδὸν ἐξηντλημένος ἐξηπλώνετο πλησίον εἰς τὸ πτώμα τοῦ φιλάτου συντρόφου του καὶ ἐνηγκαλίζετο αὐτόν καὶ ἐξέπεμπε τόσον τρομεροῦς καὶ γοεροῦς βρυχηθμούς, ὡς ἂν εἰδοποιεῖ πάντας τοὺς περιεστώτας ὅτι ἀπώλεσε τὸν μικρὸν σύντροφον τῶν παιγνιδίων του, τὸν μόνον φίλον τὸν ὅποιον εἶχεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐμαραινέτο ἐπὶ πέντε ἡμέρας καὶ βαθμηδὸν ἐφθασεν εἰς τὸν θάνατον, ὡς μὴ θελήσας μήτε τὴν ἐλαχίστην τροφὴν νὰ ἐγγίσῃ μήτε τὴν ἐλαχίστην παραμυθίαν νὰ δεχθῇ. Ἐπὶ τέλους ἔπεσε νεκρὸς ἀναπαύσας τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ προσφιλεστάτου φίλου του. Τότε ἔθαψαν ὁμοῦ καὶ τὰ δύο ζῶα, καὶ ἐπότισαν ἀφθόνως τὸν τάφον αὐτῶν τὰ δάκρυα τοῦ φύλακος καὶ τῆς ἀλοφυρομένης οἰκογενείας του.

ΔΕΡΒΙΣΗΣ ΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩ. Δερβίσης τις ταξιδεύων εἰς Ταρταρίαν ἐφθασεν εἰς τὴν μητρόπολιν τοῦ βασιλείου, καὶ νομίσας ὅτι τὸ βασιλικὸν παλάτιον ἦτο ξενοδοχεῖον εἰσῆλθεν εἰς αὐτό. Πρακτηρῆσας δὲ ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὰ περίεξ αὐτοῦ εἰσῆλθεν εἰς μακρὸν πρόδομον ὅπου ἐξήπλωσε τὸν τάπητά του, ἔβαλε πλησίον αὐτοῦ τὸ δισάκιόν του καὶ ἠτοιμάσθη νὰ ἐξαπλωθῇ κατὰ τὸν ἀσιατικὸν τρόπον.

Μόλις δὲ ἐξηπλώθη καὶ τις τῶν φυλάκων ἐλθὼν ἠρώτησεν αὐτόν τί ἐζήτηι· ὁ δὲ Δερβίσης ἀπεκρίθη ὅτι ἐσκόπευε νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐκεῖνο. Ἀλλ' ὁ φύλαξ ἀπήντησεν ὅπως οὐκ ἀποτόμως, ὅτι δὲν ἦτο ξενοδοχεῖον ἀλλὰ βασιλικὸν παλάτιον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ βασιλεὺς διέβη πλησίον αὐτῶν καὶ μαθὼν τὸ λάθος τοῦ Δερβίση ἐμειδίασε καὶ εἶπε πῶς ἦτο τόσον μωρὸς ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃ ἐν παλάτιον ἀπὸ ἐν ξενοδοχείον. — Βασιλεῦ, εἶπεν ὁ Δερβίσης, δός μοι τὴν ἄδειαν νὰ σοὶ ἀποτείνω δύο ἢ τρεῖς ἐρωτήσεις· — Ποιοὶ κατήκουσιν εἰς τὸ παλάτιον τοῦτο ὅτε κατὰ πρῶτον ἐκτίσθη; — Οἱ πρόγονοί μου, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς. — Καὶ ποῖος ἦτο ὁ τελευταῖος κάτοικος αὐτοῦ; — Ὁ πατήρ μου. — Καὶ τίς κατοικεῖ τώρα; — Ἐγώ. — Καὶ ποῖος θὰ κατοικήσῃ μετὰ σέ; — Ὁ διάδοχός μου, ὁ υἱός μου. — Ἄ! μεγαλειότατε, ἀνέκραξεν ὁ Δερβίσης, μία οἰκία τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀλλάζουσιν τόσο συχνά καὶ ἥτις φιλοξενεῖ ἀδιακόπως τόσοσιν ἀνθρώπους, δὲν εἶναι παλάτιον ἀλλὰ ξενοδοχεῖον.